

Методи доходного підходу передбачають необхідність акцентування уваги на фінансовій складовій вартості підприємства. При цьому, фізичний та інтелектуальний капітал оцінюється виходячи із його здатності примножувати фінансовий капітал у майбутньому. Однак, на зниження достовірності результатів оцінки впливає складність прогнозування майбутньої діяльності підприємства.

Для мінімізації недоліків вищерозглянутих методів можуть застосовуватися методи інтегрованого підходу, які дозволяють безпосередньо оцінити матеріальну складову вартості підприємства та частини нематеріальної – інтелектуальної власності, а інші складові нематеріальної складової – виходячи із здатності підприємства створювати додану вартість (модель оцінки вартості підприємства на основі EVA) або виходячи із величини надприбутків (модель EBO).

Отже, кожний з вищерозглянутих методів має ряд переваг та недоліків, їх застосування залежить від специфіки діяльності підприємства, цілей проведення оцінки, наявності необхідної інформації. Значно підвищити точність результатів оцінки дозволить одночасне використання декількох методів в межах різних підходів з подальшим узгодженням отриманих результатів.

ОЛІЙНИК Н.М., магістрант, НТУ «ХП»

РОЛЬ ДЕРЖАВНОГО КАЗНАЧЕЙСТВА УКРАЇНИ В ЕФЕКТИВНОМУ ВИКОРИСТАННІ ДЕРЖАВНИХ КОШТІВ

Під ефективністю розуміють одержання максимального ефекту від проведення певних операцій. Перш за все необхідно визначити, чи відповідає витрачання коштів поставленим задачам. Разом з тим, враховують співвідношення між витратами та одержаними результатами. Одним з органів, який контролює використання державних коштів – є Державне казначейство України. Сутність казначейства як і будь якого іншого поняття чи категорії проявляється у виконуваних функціях, які характеризують прояв

його суті в дії, а також завдання, права та обов'язки, пов'язані з його діяльністю(рис.1).

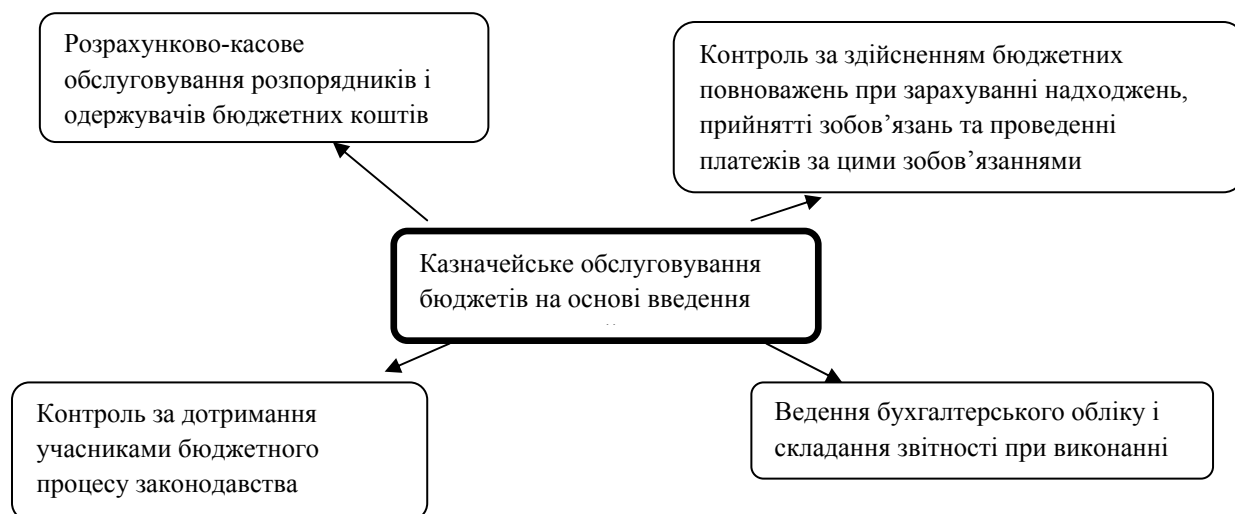

Рисунок 1 – Функції ДКУ при здійсненні казначейського обслуговування

Найголовніша характеристика казначейської системи та її відмінність від банківської системи полягає в тому, що казначейство концентрує в єдиній системі два потоки грошових коштів, які виникають у процесі виконання бюджету, – дохідний і витратний – на єдиному казначейському рахунку. Окрім того, казначейська система передбачає здійснення функцій контролю за цільовим спрямуванням коштів державного бюджету та управління наявними коштами, які консолідуються на єдиному казначейському рахунку.

Принцип Єдиного казначейського рахунку державного бюджету у поєднанні з централізованою системою, яка дасть змогу мати вичерпну інформацію про щоденний стан державних фінансів, забезпечить можливість маневрування фінансовими ресурсами держави. За цих умов за банківською системою залишається здійснення функцій акумуляції коштів Державного бюджету України, їх зберігання та перерахування за дорученням органів Державного казначейства, а також прийом, зберігання та видачу готівки. А за міністерствами та відомствами залишається право розподілу асигнувань за напрямками видатків коштів, затвердженими державним бюджетом України.

Як свідчить світовий досвід, такий розподіл функцій щодо касового виконання державного бюджету між фінансовою та банківською системами є найбільш ефективним, оскільки дає можливість зосередити всі важелі управління державним бюджетом у руках головного фінансового агента держави в особі Державного казначейства України.

Головне призначення казначейської системи – сприяти оптимальному управлінню доходами та витратами бюджету. Казначейство виконує в державі функцію "головного бухгалтера". Воно готує фінансові звіти та діє як злагоджений механізм, що концентрує бюджетні кошти в єдиній системі рахунків підпорядкованих структур і створює єдину інформаційну базу з виконання бюджету. Інформація, яку надає казначейство Урядові, дає змогу оцінити ефективність роботи органів державного управління та скласти прозоріше уявлення про економічні наслідки бюджетної політики, проведеної Урядом держави. Здійснюючи контроль за всіма операціями, пов'язаними з надходженнями та витратами, казначейство виконує також роль "касира" держави. Володіючи інформацією, коли та які витрати здійснюватимуть бюджетні установи, казначейство, оперативно управляючи вільними залишками коштів, може вносити пропозиції щодо зменшення залучення обсягів короткострокових запозичень, погашення внутрішньо-касових розривів, що сприятиме економії бюджетних коштів, які спрямовуються на погашення державного боргу та на витрати, пов'язані з його обслуговуванням

ЛИННИК О.І., доц., к.е.н., *УДОВИЧЕНКО С.О.*, *ЧЕЛЕНКО В.Ю.*,
магістранти, м. Харків, НТУ «ХПІ»

АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ДОЦІЛЬНІСТЬ ЗМІН У СПРОЩЕНІЙ СИСТЕМІ ОПОДАТКУВАННЯ

Оподаткування діяльності малого та середнього бізнесу в умовах ринкової економіки України є дуже актуальним. Правильний підхід до

встановлення податкового навантаження та умов ведення господарської діяльності може значно ширше охопити інтереси платників, які обрали спрощену систему оподаткування та розширити можливості їх підприємницької діяльності. Питання пошуку оптимальних податкових умов є соціально-актуальним сьогодні для багатьох платників-спрощенців, тому воно підлягає обговоренню, вивченню та аналізу.

18 листопада Президент підписав Закон «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності». Було враховано 367 з 600 поправок, які почнуть діяти з 1 січня 2012 року.

У нормативному документі було розроблено механізм спрощення адміністративних процедур, адже ускладнені процедури обліку та звітності, які існували до прийняття даного закону, не відповідають концепції спрощеної системи оподаткування. Одним з важливих моментів цих змін свідомо платника єдиного податку необхідно було поновлювати 1 раз на рік, з нового податкового року даний документ видаватиметься на необмежений період.

Сьогодні платники єдиного податку поділяються на дві групи: фізичні особи-підприємці та юридичні особи, а вже згодом класифікація буде складатись із 4 груп з диференційованими ставками єдиного податку та граничними розміри річного доходу:

- ставка податку для першої та другої групи платників залежатиме від рівня мінімальної заробітної плати та коливатиметься в розмірі від 1% до 20% МЗП станом на 1 січня податкового року, а для третьої та четвертої групи – від доходу;

- ставки податку зменшаться вдвічі: 3% від доходу – для платників податку у разі сплати ПДВ та 5% від доходу – у разі включення ПДВ до складу єдиного податку (застосовуються для третьої та четвертої категорії платників);

– допустимий оборот збільшиться в 2-6 разів в залежності від категорії платників: від 150000 грн. до 5000000 грн.;

– підприємці сплачуватимуть податок за ставкою 15% для фізичних осіб від доходу, отриманого у розмірі, що перевищує дозволений обсяг доходу або за подвійною ставкою для юридичних осіб (6% та сплата ПДВ на загальних підставах та 10% якщо ПДВ включений до єдиного податку); від провадження діяльності, не зазначеної в свідоцтві платника (для 1 та 2 групи) та при застосуванні розрахунків у негрошовій формі.

У зв'язку з розширенням груп платників податків змінилися й звітні періоди, за які вони сплачують єдиний податок. Для 1 групи податковим періодом буде календарний рік, для 2, 3, 4 груп – квартал. Всі платники єдиного податку будуть подавати декларацію до ДПС, в якій окремо повинні будуть відображати обсяг доходу, оподатковуваний за відповідними ставками єдиного податку і окремо суму перевищеного граничного доходу. Перша та друга групи «спрощенців» сплачуватимуть єдиний податок авансом, не пізніше 20 числа поточного місяця, третя та четверта – протягом десяти календарних днів після граничного строку подання квартальної декларації.

Облік доходів, як і раніше вестиметься за касовим методом, але на відміну від діючого закону, у новій редакції немає прив'язки до виручки, тобто під доходом розуміють будь-який доход, отриманий в грошовій, матеріальній та нематеріальній формі.

Зміни торкнулись і відносин платників на загальній системі з фізособами-«єдинниками». З 2012 року перші зможуть відображати податкові витрати за товари, роботи, послуги, придбані у фізосіб-«єдинників». Але суб'єкти господарської діяльності на загальній системі подаватимуть разом із декларацією про прибуток до органу ДПС перелік доходів і витрат у розрізі контрагентів – платників єдиного податку, до якого включаються операції, здійснені таким контрагентом.

До важливих деталей, які діятимуть з 1 січня 2012 року слід віднести:

- платники єдиного податку залишатимуться платниками ЄСВ;
- спрощена система оподаткування передбачає ведення спрощеного обліку та звітності;
- скасовано 50-відсоткову надбавку до єдиного податку для тих, хто використовує найману працю;
- підприємці 1 та 2 груп, які не використовують найману працю, звільняються від сплати ЄП на час відпустки (1 календарний місяць на рік), а також за період хвороби (підтвердженої копією лікарняного, якщо хвороба триває 30 і більше календарних днів).

На даному етапі недоліками даного законопроекту ми вважаємо:

1) ставки єдиного податку для 1 та 2 групи, яка залежить від мінімальної заробітньої плати (на 2012 рік це визначена сума, проте, на 2013 рік нічого не передбачалось, тому це може призвести до збільшення ставки і відповідно самого податку у грошовій формі);

2) фізичні особи-підприємці 3 категорії фактично прирівнюються до 4 категорії – ця категорія оподатковується не за фіксованою ставкою єдиного податку, а за відсотковою ставкою ЄП, тому представникам цієї категорії доведеться коригувати свою практику, ціни, відносини з юридичними особами;

3) анулювання свідоцтва платника єдиного податку – у зв'язку з тим, що свідоцтво видаватиметься безстроково, на підставі боргів або виявлення забороненого виду діяльності, його може бути анульовано (є можливість зловживання цим фактом, оскільки не всі деталі будуть визначені з початком року, тому треба надати певний період для адаптації нових правил).

Як видно у порівнянні, прийняті зміни у законодавстві істотно розширюють можливості платників, які обрали спрощену систему оподаткування. На наш погляд запроваджені зміни допоможуть знизити частку тіньової економіки у секторі малого та середнього бізнесу, підвищити конкурентоздатність платників та знизити соціальну напругу у суспільстві.